

Nr 15.

Ankom till riksdagens kansli den 4 mars 1915 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning av framställning från fullmäktige i riksbanken om befrielse för en bankens tjänsteman att gälda en vid växling uppkommen brist.

I en till bankoutskottet den 21 sistlidna januari avlåten skrivelse hava fullmäktige i riksbanken anfört följande:

»I skrivelse av den 20 augusti 1914 gjorde fullmäktige hos utskottet anmälan om att den 1 samma månad och år i för dagen anordnad extra växlingskassa, som sköttes av tjänstemannen i första graden L. Holmborg, uppstått en brist å 7,200 kronor, samt att fullmäktige hade för avsikt att, sedan undersökning i saken blivit slutförd och därest undersökningen icke föranledde någon ändring i denna fullmäktiges avsikt, hos utskottet göra framställning om att Holmborg måtte befrias från betalningsskyldigheten för bristen.

Med överlämnande av avskrift av denna skrivelse få fullmäktige, under åberopande av vad i skrivelsen anförts samt med förmälan att det icke kunnat utredas på vad sätt bristen uppkommit ävensom att genom detektiva polisen verkställd undersökning lämnat negativt resultat, härmed hemställa, att utskottet ville hos riksdagen utverka befrielse för Holmborg att gälda den ifrågavarande bristen å 7,200 kronor.»

Vid ifrågavarande skrivelse finnas fogade däri omförmälda polisrapport jämte avskrift av fullmäktiges skrivelse den 20 augusti 1914.

Sistnämnda skrivelse lyder sålunda:

»Såsom för utskottet torde vara känt var riksbanken under de sista dagarna av juli och början av augusti månad utsatt för rusning av växlingsökande, vilka till trängsel fyllde växlingslokalen. Detta gjorde att extra kassor till allmänhetens betjänande måste anordnas. Till kassör i en av dessa, den 1 augusti anordnade kassor var tjänstemannen i första graden L. Holmborg förordnad. Då Holmborg efter slutad expedition räknade upp sin behållning för att redovisa dagens rörelse, saknades ett belopp av 7,200 kronor. Noggranna efterforskningar i saken gjordes

genast och förhållandet har anmälts hos detektiva polisen, allt dock hittills utan resultat.

Då fullmäktige äro övertygade, att från Holmborgs sida ingen oredlighet föreligger, synas de enda förklaringarna av saken vara, *antingen* att Holmborg i brådskan tagit miste vid någon växling och givit ut för mycket samt emottagaren varit samvetslös nog att behålla vad han obehörigen bekommit *eller också*, att Holmborg av någon sig i trängseln vid disken uppehållande person i ett obehövt ögonblick fränstulits summan.

Emellertid saknar Holmborg medel att betäcka bristen. Eventuellt skulle han, om han får leva, så småningom kunna göra detta genom mindre årliga avbetalningar, men det felande beloppets storlek gör att en återbetalning på detta sätt under många år skulle hårt trycka Holmborg, vilken, som nämnts, är tjänsteman i lägsta graden och väl behöver vad han förtjänar till sitt och sin familjs uppehälle, han är nämligen gift och har ett barn i späda ålder.

Med anledning av vad ovan relaterats och då Holmborg alltid oklanderligt skött sina åligganden samt i betraktande av de exceptionella förhållanden, varunder Holmborg, som blott hade kassörsförordnande och därmed förenad lön och missräkningspenningar för en dag, arbetat, är det fullmäktiges avsikt att hos utskottet göra framställning om att Holmborg måtte befrias från betalningsskyldigheten för bristen. Fullmäktige finna emellertid en sådan framställning ännu vara för tidig, då den undersökning i saken, som igångsatts, icke kan anses slutförd. Fullmäktige inskränka sig därför nu till att för utskottet anmäla vad som passerat och att fullmäktige icke komma att avfordra Holmborg beloppet, innan frågan om hans befrielse från betalningsansvar därför blivit underställd och behandlad av bankoutskottet vid nästkommande riksdag.»

Med hänsyn till vad fullmäktige anført och då av den i ärendet förebragta utredningen framgår, att Holmborg vid ifrågavarande tillfälle haft att arbeta under synnerligen ogynnsamma förhållanden, anser utskottet, att Holmborg bör befrias från skyldigheten att gälda den uppkomna bristen.

Utskottet.

Därest Holmborg sålunda befrias från betalningsskyldighet, synes det utskottet lämpligt, att i sammanhang därmed beloppet avskrivs ur räkenskaperna.

Utskottet får alltså hemställa,

att riksdagen må medgiva,

a) att tjänstemannen i första graden vid huvudkontoret L. Holmborg må befrias från skyldighet att gälda här ovan omförmälda, i extra växlingskassa den 1 augusti 1914 uppkomna brist å 7,200 kronor, samt

b) att ifrågavarande belopp må ur räkenskaperna avskrivas.

Stockholm den 4 mars 1915.

På bankoutskottets vägnar:

THEODOR ADELSWÄRD.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:
av första kammaren: herrar *Neiglick, Hedenstierna, Wickman, Gustafsson, Roos, Boberg, Gelotte* och *Jönsson*; samt
av andra kammaren: herrar friherre *Adelswärd, Vahlquist, Söderberg* i Stockholm, *Olsson* i Blädinge, *Hellberg* i Lycksele, *Kristensson, Söderberg* i Hobborn och *Carlson* i Herrljunga.
